

[Formanden.]

I skrivelse af dags dato meddeler undervisningsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i lov om ungdommens uddannelsesfunds forvaltning og virksomhed.

Medlemmer af folketinget Ninn-Hansen, Foged, Haunstrup Clemmensen, Erik Erikson, Axel Kristensen og Poul Sørensen har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændringer i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Om skattelempler til fremme af uddannelsen).

Det er meddelt mig, at *Henry Christensen* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til lov om ændring i lov om valg til folketinget. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Henry Christensen* har vedkommende gruppe udpeget *Vagn Bro*, som herefter er valgt.

Det er meddelt mig, at *Else-Merete Ross* ønsker at udtræde af udvalget angående forslag til arvelov for Grønland. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Else-Merete Ross* har vedkommende gruppe udpeget *Kirkegaard*, som herefter er valgt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Arbejdsministeren (*Erling Dinesen*): Her ved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om ferie med løn. (Forhøjelse af feriegodtgørelse m. v.) og forslag til lov om ændringer i medhjælperloven. (Tillæg til ferielønnen).

Ved ferieloven af 13. april 1938 blev feriegodtgørelsen fastsat til 4 pct. for 2 ugers ferie.

Efter at der ved mæglingforslag fra forligsmanden i marts 1952 var blevet indført adgang til 3 ugers ferie inden for hele overenskomstområdet og sket en forhøjelse af den overenskomstmæssige feriegodtgørelse til 6½ pct., blev denne forbedring for det øvrige arbejdsmarked fulgt op ved ferieloven af 31. marts 1953, der gav ret til 3 ugers ferie og fastsatte feriegodtgørelsen til 6½ pct. Baggrunden for forhøjelsen af feriegodtgørelsen med ½ pct. ud over 6 pct.

var den, at man fandt det rimeligt at give en vis dækning af de særlige udgifter, der er forbundet med at holde ferie.

Ved de af overenskomstnævn i foråret 1963 i medfør af § 3, stk. 3, jfr. stk. 1, i lov nr. 69 af 13. marts 1963 om forlængelse af kollektive overenskomster afsagte kendelser er det bl. a. bestemt, at feriebetalingen forhøjes med ¾ pct., og at der i tilfælde, hvor der i stedet for feriegodtgørelse gives ferie med løn ved feriens afholdelse, skal udbetales supplement til ferielønnen på ¾ pct. af den i det foregående ferieår indtjente løn beregnet efter ferieloven.

I medfør af § 3, stk. 4, i lov om forlængelse af kollektive overenskomster vil de i henhold til lovens regler fastsatte tillæg være at yde til tilsvarende lønmodtagere på overenskomstområder uden for de i overenskomstlovens § 3, stk. 3, nævnte.

Regeringen må herefter finde det rimeligt, at der ved ændring af ferieloven af 1953 sker en tilsvarende forhøjelse af feriegodtgørelsen, henholdsvis ferielønnen, for sådanne ferieberettigede, som ikke er omfattet af kollektive overenskomster. Forslaget går derfor ud på en forhøjelse af den ved ferieloven af 1953 § 5, stk. 1, fastsatte feriegodtgørelse på 6½ pct. med ¾ pct. til 7¼ pct., ligesom der foreslås indført en tilføjelse til lovens § 5, stk. 2, om et tillæg til ferielønnen for sådanne ferieberettigede, som får løn under ferien, på ¾ pct., som skal udbetales kontant til de ferieberettigede, når ferien holdes.

Med hensyn til den kontante ydelse vil jeg gerne bemærke, at det er mig bekendt, at der mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger den 17. december 1963 er indgået en aftale, efter hvilken den sidstnævnte forenings medlemmer får 3 dages længere ferie med løn end hidtil, nemlig 21 dage mod før 18 dage, og at der er enighed mellem disse to organisationer om, at denne forlængelse af ferien med løn træder i stedet for udbetaling af det nævnte kontante tillæg. Det er videre oplyst for mig, at det er de to organisationers tanke, at de vil bekræfte dette i en særlig ferieoverenskomst som omhandlet i ferielovens § 6, stk. 2. En sådan overenskomst vil også kunne opnå arbejdsministeriets godkendelse, da

[Arbejdsministeren.]

en forlængelse af ferien med 3 dage med løn stiller de ferieberettigede lige så godt, som hvis de fik en forhøjelse af feriegodtgørelsen med $\frac{3}{4}$ pct.; det er jo ikke hensigten, at man med udgangspunkt i overenskomstnævnskendelser skal kunne opnå både kontant tillæg til ferielønnen og ekstra feriedage med løn. Skulle der med denne aftale som mønster være — eller blive — indgået andre aftaler mellem arbejdsgivere og ferieberettigede om erstatning af det kontante tillæg med 3 yderligere feriedage med løn, vil man kunne forholde sig på tilsvarende måde.

Det foreslås endvidere, at bestemmelserne i forslagets § 1 om forhøjelse af feriegodtgørelsesprocenten og kontanttillægget til løn under ferien også får gyldighed for de områder, der omfattes af de i ferielovens § 6, stk. 1, omhandlede lønningsregulativer og de i samme bestemmelses stk. 2 omhandlede overenskomster og regulativer.

For i så vid udstrækning som muligt at skabe ligestilling med den del af arbejdsmarkedet, der er omfattet af kollektive overenskomster, foreslås det, at de nævnte forhøjelser får virkning fra begyndelsen af ferieåret 1964-65, d. v. s. fra den 1. april 1964, således at den forhøjede feriegodtgørelse eller det kontante tillæg til ferielønnen første gang kommer til udbetaling i ferieåret 1965-66 på grundlag af den i ferieåret 1964-65 indtjente løn.

Regeringen er opmærksom på, at der er en række andre spørgsmål i forbindelse med ferieloven såsom omlægning af ferieåret til at følge kalenderåret, spørgsmålet om feriegodtgørelse under fravær på grund af sygdom og tilskadekomst i virksomheden samt perioden for feriens afholdelse m. v., som igennem nogen tid har været genstand for overvejelse. Man har imidlertid fundet det rettest i nærværende forslag alene at søge lovhjælp til en ajourføring af feriegodtgørelsen og løn under ferien med den forbedring af disse goder, som har fundet sted ved overenskomstnævnets kendelser, og er indstillet på at søge de resterende spørgsmål gjort til genstand for forhandling med hovedorganisationerne med henblik på senere at vende tilbage til spørgsmålet om yderligere lovændringer.

I henhold til ferielovens § 1, stk. 2, nr. 3,

omfatter ferieloven ikke personer, der henhører under medhjælperloven. Baggrunden herfor er, at medhjælperes ret til ferie er reguleret ved bestemmelser i medhjælperloven, der stort set giver medhjælpere samme feriemæssige status som personer, der har ferie med løn i henhold til ferieloven.

Regeringen finder det rimeligt, at der i forbindelse med de foreslåede ændringer i ferieloven gennemføres en tilsvarende forhøjelse af ferielønnen for personer, der omfattes af medhjælperloven. Herved oprettholdes ligestillingen mellem medhjælpere, der holder ferie med løn i henhold til medhjælperloven, og personer, der holder ferie med løn i henhold til ferieloven. Forslaget går herefter ud på, at der til medhjælper skal ydes et tilsvarende tillæg til ferielønnen, idet ordningen indpasses i medhjælperlovens særlige system. Dette tillæg skal udbetales til medhjælperen, når ferien holdes.

Det foreslås at lade loven træde i kraft den 1. april 1964 samtidig med ikrafttrædelsen af loven om ændringer i ferieloven. Herved vil tillægget til medhjælperens ferieløn komme til udbetaling allerede i ferieåret 1964-65, medens forhøjelserne i henhold til ferieloven som foran omtalt først kommer til udbetaling i ferieåret 1965-66. Denne forskel må imidlertid ses på baggrund af, at ferieret i henhold til medhjælperloven erhverves på grundlag af det aktuelle arbejdsforhold, inden hvis udløb ferien skal holdes.

Med disse ord skal jeg anbefale de nu fremsatte lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om handel med samt tilvirkning og besiddelse af våben m. v.*

Efter dette forslag kan der ikke uden justitsministerens tilladelse ske udførsel af maskiner, instrumenter, apparater og andre produktionsmidler, der overvejende anvendes til fremstilling eller vedligeholdelse af våben, ammunition eller krigsmateriel, eller af dele eller tilbehør til sådanne produktionsmidler.

Baggrunden for forslaget er den resolution vedrørende Den sydafrikanske Repu-